

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΔΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τῇ 27 Ὀκτωβρίου.

Προεδρεύοντος τοῦ Κ. Ν. Ρενιέρη.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ Ἀριθ. 736, διὰ τοῦ ὁποίου παρασταίνουσα τοὺς πόρους, τοὺς ὁποίους μέχρι τοῦδε ἔλαβε παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ εἰς ποίας χρεῖας ἐξώδυσεν ὅσα ἀπὸ τοὺς πόρους τοῖς ἐσύνναξε χρήματα, λέγει ὅτι ἀπεφάσισε καὶ διώρισε, κατὰ θέλησιν τῆς Βουλῆς, πολεμικὰ πλοῖα μὲ ἰκανὴν πρὸς καταδρομὴν τῶν πειρατῶν ἐκτελεστικὴν δύναμιν ὥστε νὰ εἰσαχθῇ ἢ παρὰ πάντων ἐπιθυμητῇ εὐταξίᾳ ἀλλὰ διὰ νὰ γένῃ τοῦτο, καὶ νὰ ὑποστηριχθῶσιν αἱ βληθεῖσαι ἤδη εἰς πρᾶξιν ἐκστρατεῖαι καὶ λοιπὰ, ζητεῖ τὴν αἰτίαν νὰ ἐκποιήσῃ τὰς προσόδους, καὶ οὕτως νὰ εὑρεθῇ ἐγκαίρως εἰς κατάστασιν νὰ προμηθεύσῃ τὰ ἀναγκαῖα τῶν διαφόρων ἐκστρατειῶν.

Εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐκθέτει ἐν συνόψει, ὅσα ἐσύνναξεν ἀπὸ τοὺς ἤδη χορηγηθέντας εἰς αὐτὴν πόρους, καὶ τὰ ὁποῖα φαίνονται ἐξοδευθέντα εἰς τὰς γενομένας ἐκστρατείας.

Ἐγένετο πάλιν λόγος περὶ τῶν ἀντιγράφων τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Κ. Βιάνου Καποδίστρια, καὶ ὁποῖαι διαλαμβάνουν περὶ τοῦ εἰς τὰς Ἰονικὰς νήσους πρᾶγματευσμένου δανείου καὶ ἐπειδὴ παρευρέθη εἰς τὴν συνεδρίαν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐζητήθησαν παρ' αὐτοῦ πληροφορίες περὶ τούτου. Ὁ Γραμματεὺς ἀπεκρίθη, ὅτι δὲν διέτρεξεν ἄλλο τι περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἰ μὴ ὅτι ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Γ. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἔδωκε τὴν αἰτίαν εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον νὰ πρᾶγματευθῇ τὴν διαλαμβανομένην εἰς τὸ ψήφισμα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ποσότητα τοῦ δανείου καὶ ὅτι ἔγραψε περὶ τούτου καὶ πρὸς τὸν Κ. Βιάνον Καποδίστριαν ἀλλ' ἐπειδὴ ἀκόμη δὲν ἔγενετο μετὰ τῶν δανειστῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως συμφωνητήριον ἔγγραφον, δὲν ἔμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ἀκόμη ὡς τελειωμένον τὸ δάνειον τοῦτο.

Τῇ 28 Ὀκτωβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἐπαρβλήθη ὅτι, ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη χρηματικῶν πένων, νὰ ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἀπὸ τῆς σήμερον ὁ δη-

μόσιος στατήρ, καὶ τὸ κοιλὸν τῆς νήσου Σύρας, καὶ ἐν τῷ 11 ἡμερῶν νὰ λάβῃ τέλος ἡ δημοπρασία αὐτῶν.

Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις, καὶ ἐστάλη ἔγγραφον εἰς τὴν Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ἐκδώσῃ τὴν περὶ τούτου διακήρυξιν. Προσετέθη δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ἔγγραφον ὅτι αἱ περὶ τούτου διατάξεις καὶ ὁ νόμος θέλουν σταλῇ ἐπομένως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Κατὰ συνέπειαν διωρίσθη μία ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τοὺς Βουλευτὰς Κ. Γ. Πετρίτην, Σπυρίδωνα Παπαλεξόπουλον, Παντολέοντα Πλατὺν καὶ Γ. Αἰνιᾶνα διὰ νὰ ἐπιεξεργασθῇ τὸ συντεθὲν παρὰ τῆς προδιορισθείσης ἐπιτροπῆς σχέδιον τοῦ νόμου, καὶ νὰ συνθέσῃ καὶ τὰς ἀπαιτημένας εἰς τὸν δημόσιον στατήρα καὶ κοιλὸν διατάξεις, καὶ νὰ παρουσιάσῃ αὐτὰ ὅσον τάχος εἰς τὴν Βουλὴν.

Κατὰ τὴν χθὲς γενομένην ἀπόφασιν ἡ διαρκὴς Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπαρουσίασε σήμερον τοὺς λογαριασμοὺς τῶν δασμῶν τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀνεγνώσθησαν.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν λογαριασμῶν τούτων ὁ Κ. Γ. Λέλης ἔκαμε τὴν ἐφεξῆς πρότασιν ὅτι ἡ Γ. Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐπεφόρτισε τοὺς δασμοὺς εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἑλλάδος ὅχι διὰ ἄλλων σκοπῶν, παρὰ διὰ νὰ οἰκονομῶνται αἱ ἀναποφεύκτοι στρατιωτικοὶ χρεῖαι καὶ ἐπειδὴ παρετηρήθη ὅτι πολλὰ χρήματα τῶν δασμῶν δὲν ἐξωδεύθησαν εἰς τοιαύτας ἀναποφεύκτους ἀνάγκας, ἐπρόβαλεν ὁ ἴδιος ὅτι, ὅσα διατάγματα δὲν ἐξεδόθησαν διὰ τὰς ἀναποφεύκτους ταύτας στρατιωτικὰς ἀνάγκας, νὰ ἀκυρωθῶσι.

Ἐμείνεν εἰς σκέψιν.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Κ. Γ. Μαυροματῆ πρὸς τὴν Γραμματέως τῆς Οἰκονομίας, παρουσιάζοντος τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου καὶ ζητοῦντος νὰ θεωρηθῇ. Καὶ κατὰ συνέπειαν ἄρχισαν νὰ θεωρῶνται οἱ ἐθνικοὶ λογαριασμοὶ τῆς ἐνεστῆτος περιόδου.

Τῇ 29 Ὀκτωβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν δύο ἀντιπροσώπων τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνας, διὰ τῆς ὁποίας λέγουσι διὰ τὰς ἐπισυμβάσας περιστάσεις οἱ λογαριασμοὶ τῶν διαφόρων ἐκστρατειῶν τῆς ἐπαρχίας τῶν, γενομένων κατὰ τὸ 1825 ἔτος ἐναντίον τοῦ Αἰγυπτίου ἐχθροῦ δὲν ἐπεκυρώθησαν εἰσέτι, ἐνῷ οἱ τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν ἐπεκυρώθησαν καὶ ἐπειδὴ ἡ σὴ-

μερὲν ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ εἶναι διωρισμένη νὰ θεωρῇ τοὺς στρατιωτικοὺς λογαριασμοὺς ἀπὸ τοῦ 1826 μέχρι τοῦ 1827, παρακαλοῦν νὰ σταλῇ προδούλευμα εἰς τὴν Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν, νὰ θεωρηθῶσι καὶ οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι. Ἐμείνεν εἰς σκέψιν.

Προετέθη πάλιν καὶ σήμερον περὶ τῆς χρήσεως τῶν χρημάτων, ὅσα διωρίσθη νὰ συναχθῶσιν ἀπὸ τοὺς δασμοὺς τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, καὶ ἀνεκαινίσθη ἐν μέλει ἡ χρεὼς παρὰ τοῦ Κ. Γ. Λέλη προδληθεῖσα γνώμη περὶ ἀκυρώσεως παντὸς διατάγματος, ἐκδοθέντος ἐπὶ τῶν δαμῶν καὶ μὴ ἀφορῶντος λογαριασμοὺς τῶν ἡδὴ ἐνὰ χεῖρας ἐκστρατειῶν. Τροπολογηθείσης δὲ τῆς προτάσεως ἐπεβλήθη νὰ προσκληθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ διατάξῃ διὰ τῶν ἀνηκόντων κλάδων τῆς, ὥστε ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐξαργύρωσις τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων διαταγμάτων εἰς τοὺς δασμοὺς, ἐισοῦ θεωρηθέντων τῶν λογαριασμῶν ἀποφασισθῇ, τίνα ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ προτιμηθῶν εἰς τὴν πληρωμὴν, καὶ τίνα νὰ μετατεθῶσιν εἰς ἄλλον πόρον.

Ἐπροβλήθη νὰ διωρισθῇ Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἥτις ὁμοῦ μὲ τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματείας διαρκὴ Βουλευτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ συνέρχεται εἰς τὸ Βουλευτήριον καθ' ἐκάστην μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἀνευ διακοπῶν, διὰ νὰ θεωρῇ τοὺς ἐθνικοὺς λογαριασμοὺς ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις καὶ διωρίσθησαν οἱ Βουλευταὶ Κ. Π. Δαρειώτης, Ἀν. Κονδάκης, Δρόσος Ν. Δρόσου, Σπ. Χαλαράμπος, Σωτήριος Βαλτινός, Ἀναγνώστης Διδασκάλου, Δημήτριος Κριεζῆς καὶ Γ. Πετρίτης, οἱ ὅποιοι νὰ ἐξετάσουν ἀκριβῶς τοὺς ἐθνικοὺς λογαριασμοὺς ἕως τέλους Ὀκτωβρίου, καὶ νὰ ἀναφέρουν περιστατωμένως εἰς τὴν Βουλὴν. Εὐθὺς δ' ὡς συνέλθουν ἐξ μέλη, ἀρχίζουν αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὸν § 91 τοῦ Πολιτεύματος, πρέπει νὰ εἰσαχθῶσιν ὁμοειδεῖς σταθμοὶ καὶ μέτρα καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν.

Ἐπειδὴ ἡ πολεμικὴ τῆς Ἑλλάδος κατάστασις δὲν συγχωρεῖ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ εἰσαξίς αὕτη καθ' ὅλην τὴν ἑκτασί, δηλ. κατὰ μεταβολὴν τοῦ ποσοῦ τῆς βαρύτητος, τῆς χωρητικότητος, τῆς ἀριθμητικῆς διαιρέσεως τῶν κλασματικῶν βαρυτήτων, καὶ τῆς ὀνοματοθεσίας ἐκάστου σταθμοῦ καὶ μέτρου.

Ἐπειδὴ πρὸς ἀποφυγὴν ὁποιασδήποτε δολίας σταθμίσεως ἡ μέτρον καθίσταται ἀναγκαία ἡ σύστασις δημοσίων ζυγίων καὶ μέτρων.

Ἡ Βουλὴ ψηφίζει.

Α'. Τὸ μέχρι τοῦδε ἀκανόνιστον μὲν, ἐν χρήσει δὲ κοινῶς λεγόμενον κανθάρι, συνιστάμενον ἐκ 44 ὀκάδων, ὧν ἐκάστη ἐκ 400 δραμίων, καὶ τὸ κοινῶς λεγόμενον κοιλόν, χωρητικὸν ὀκάδων 22 σίτου, νὰ γένῃ πρὸς τὸ παρὸν ἐν κοινῇ χρήσει καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν.

Β'. Νὰ διορισθῶσι καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν δημόσια ζύγια, καὶ μέτρα, οἱ δὲ ζυγιστὰ καὶ μετρητὰ νὰ φρον-

τίζωσι διὰ τὴν εὐθύτητα τὴν ἀπαιτουμένην εἰς τὰ ζυγιζόμενα καὶ μετρούμενα πράγματα, ἔχοντες τοὺς ἀποχρῶντας ὑπαλλήλους τῶν, καὶ τοὺς ἀναγκαίους στατήρας καὶ μέτρα διὰ τὴν εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν κατοίκων τῆς Ἐπικρατείας.

Γ'. Νὰ λαμβάνωνται ἀπὸ τὰ σταθμιζόμενα πράγματα τόσοι παράδες εἰς τὸ κανθάρι, ὅσα γρόσια τιμᾶται ἡ ὁκὰ ἐκάστου πράγματος· ἀπὸ δὲ τὰ ἑλαττον τῶν τεσσάρων γροσίων τὴν ὁκὰν τιμώμενα, νὰ λαμβάνωνται ὡς καὶ ἀπὸ τῶν τεσσάρων γροσίων τὴν ὁκὰν τιμώμενα πράγματα· ὅταν δὲ εἶναι βαρέα πράγματα, καὶ ὑπερβαίνοντα τῶν ἐπὶ τὰ κανθαρίων τὸ βάρος ἀπαιτοῦσι δύο στατήρας διὰ νὰ ζυγισθῶσι, νὰ λαμβάνεται τὸ διπλοῦν καὶ ἀναλόγως τὸ τριπλοῦν καὶ ἐφεξῆς· ἀπὸ δὲ τὸ σιτάρι καὶ λοιπὰ γεννήματα μετρούμενα, νὰ λαμβάνεται ἀνὰ εἰς καὶ ἡμισυς παρὰς εἰς τὸ κοιλόν.

Δι' ὅλα δὲ τὰ ζυγιζόμενα καὶ μετρούμενα νὰ πληρῶνται τὰ ἡμίση ὁ πωλητῆς καὶ τὰ ἡμίση ὁ ἀγοραστῆς.

Δ'. Οἱ Διοικηταὶ τῶν Δεμάτων, καὶ εἰς ἑλλείψει αὐτῶν οἱ δημογέροντες νὰ φροντίζουν διὰ τὴν εὐθύτητα τῶν ζυγιστῶν καὶ μετρητῶν, καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν στατήρων καὶ μέτρων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήματός των, σφραγίζοντες αὐτὰ μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Δήματος.

Ε'. Οἱ ζυγιστὰ καὶ μετρητὰ ὀφείλουσι νὰ ἰσοσταθμίσωσι τοὺς στατήρας μὲ τὸ δημόσιον ἰσόσταθμον, καὶ νὰ παραβάλλωσι τὰ μέτρα μὲ τὸ δημόσιον κοιλόν.

ΣΤ'. Εἶναι ἀπωγορευμένον εἰς τοὺς πωλητὰς καὶ ἀγοραστὰς νὰ ζυγίζωσι, ἢ νὰ μετροῦν μὲ ἰδιὰ των ζύγια καὶ μέτρα, ἐκτὸς μένον, ὅταν πωλοῦν λιανικῶς πράγματα.

Ζ'. Εἰς τὴν διὰ κανταρίου στάθμισιν ὑπάγονται καὶ ὅλα τὰ ρευστά.

Η'. Αἱ Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας, ἥτε ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας νὰ ἐνεργήσωσι τὸν παρόντα νόμον.

Θ'. Ὁ παρὼν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν νόμων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ α'. Νοεμβρίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος Ν. Ρενιέρης.

Ὁ Α' Γραμματεὺς Χ. Αἰνιάν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐπικυροῖ τὸν παρόντα νόμον τῆς Βουλῆς. Τῇ 2 Νοεμβρίου 1827, ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ

Γ. Μαυρομιχάλης.

Ἰω. Μ. Μιλαήτης.

Ἰωαννούλης Νάκος.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας τῆς Ἐπικρατείας Α. Λόντος. Π. Ν. Λοιδορίκης.

Ἐξ Αἰγίνης, 11 Νοεμβρίου.

Λέγεται ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀφί-
ξιν τῆς εἰδήσεως τῆς καταστροφῆς τῶν Ὀθωμανικῶν στόλων
οἱ Πρέσβεις ἔδωκαν νέαν διακρίνωσιν εἰς τὴν Πόρταν,
διὰ τῆς ὁποίας παρέστησαν ὅτι ἡ αἰτία τῆς μάχης, εἰς τὴν
ὁποίαν ἐξολοθρεύθησαν οἱ στόλοι τῆς, ἐδόθη ἀπὸ τοῦς Τούρ-
κοις καὶ μὲ πολλὰ ἄπιστον τρόπον ὅτι ἐξητήθη ἀπὸ τοῦ
Σουλτάνου ἡ Δετική ἀπόκρισις τοῦ εἰς τὴν προλαβοῦσαν
διακρίνωσιν τῶν ἐντὸς ἑνδεκα ἡμερῶν, ἀλλ' ὁ Σουλτάνος
ἀποκρίσκει τὸν νὰ δώσῃ τοιαύτην ἀπόκρισιν ἕως οὗ βεβαι-
ωθῇ περὶ τῆς ἀληθοῦς αἰτίας τῶν ἐν Νεοκάστῳ διατρεξάντων.

Λέγεται προσέτι ὅτι ὁ κόμης Ριζωπιέρρος ἔδωκε καὶ ἰ-
διαίτεραν διακρίνωσιν αὐτὸς πρὸς τὸν Σουλτάνον, διὰ τῆς
ὁποίας τὸν λέγει ὅτι, ἐὰν παραβλέψῃ νὰ πειραχθῇ χριστι-
ανὸς ἀπὸ τοῦς Τούρκους κατ' ἀντεκδίκησιν, τὰ ἐν Βεσαρα-
βία Ῥωσικὰ στρατεύματα ἔχουν διαταγὴν τοῦ Αυτοκρά-
τορος νὰ διαδῶσι πάραυτα τὸν Προύθ.

Παρομοίως ἐφέρθη εἰς Σμύρνην καὶ ὁ Ναύαρχος Δεξιγυής.
Οὗτος ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ ἱκανὰ συμμαχικὰ πλοῖα ἀπείλησε
τοὺς ἐν Σμύρνῃ Τούρκους ὅτι, ἐὰν θελήσωσι νὰ ἐκδικηθῶσι
κατὰ τῶν ἐκεῖ ἀθῶων χριστιανῶν, τὰ πλοῖα εἶναι ἔτοιμα νὰ
κατεδαφίσουν εὐθὺς τὴν πόλιν. Ὅθεν οἱ Τούρκοι εὐρίσκον-
ται εἰς ἄκραν συστολὴν καὶ φόβον.

Ἀπὸ πλοῖα φθάσαντα χθὲς εἰς Σπέτσας, καὶ λεί-
ποντα ἑπτὰ ἡμέρας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἀνηγγέλ-
θη ὅτι ἅμα εἰδοποιήθη ὁ Σουλτάνος περὶ τῆς φθορᾶς
τῶν στόλων του, ἐμπόδισεν ὅλα τὰ ἐκεῖ εὑρεθέντα Εὐ-
ρωπαϊκὰ πλοῖα μετὰ τῶν φορτίων τῶν ὅτι ὁ Ρεῖζ ἐφεί-
της μετὰ τοῦ Τοπάλ πασα παρέστησαν εἰς τὸν Σουλ-
τάνον ὅτι ἡ αἰτία τῆς ναυμαχίας ἔγινεν ἀπὸ λάθος τῶν
Τούρκων, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀπελύθησαν μέρος ἐξ αὐτῶν,
ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον πάλιν ἐμποδίσθησαν τὰ ὑπόλοιπα,
καὶ ὁ Ρεῖζ ἐφέντης ἀπεκεφαλίσθη κατὰ διαταγὴν τοῦ
Σουλτάνου. Ὅτι κατὰ συμβουλὴν τοῦ Σέχ' Ἰσλάμ ὑψά-
θη εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ Σιατζάκ Σερίφ, καὶ ἔτι
μέλλει νὰ ἐκστρατεύσῃ αὐτὸς ὁ Σουλτάνος προσωπικῶς,
καὶ διάβρισε νὰ τοῦ ἐτοιμασθῶσι καταλύματα εἰς Ἀ-
δριανούπολιν ὅτι παρὰ τὸν Δεῦναθιν εὐρίσκονται ἱκα-
νὰ Τουρκικὰ στρατεύματα συνηγμένα. Ταῦτα πάντα μᾶς
δίδουν νὰ συμπεράνομεν ὅτι ἡ Πόρτα θέλει προκρίνει
τὸν πόλεμον, καὶ ὅτι τὸ πεπρωμένον τῆς Τουρκικῆς δυ-
ναστείας ἔφθασε.

Ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ τοῦ σοφοῦ Καραῆ σταλεῖσα πρὸ καιροῦ
πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Φιλανθρωπικῆς
Ἑταιρίας μᾶς ἐκοινοποιήθη ἤδη, καὶ σπεύδομεν νὰ τὴν
δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ Πανελλήνιον, ὡς περιέχουσιν κοι-
νωφελεστάτας καὶ φιλανθρώπους συμβουλὰς.

Φιλάνθρωπε Πρόεδρε.

Δι' ἐπιστολῆς (8 Δεκεμβρίου 1826) παρεκάλεσα
τὸν φίλον πολίτην Θεόκλητον νὰ προσφέρῃ ἐκ μέρους μου
εἰς τὴν Ἑταιρίαν τινὰ σώματα ἀπὸ τὰ εἰς χεῖράς του
εὐρισκόμενα Πολιτικά τοῦ Πλουτάρχου, διὰ νὰ μοιρά-
ζονται δωρεὰν εἰς τὴν κάτοικον τῆς Ἑλλάδος Ἑλλη-

νικὴν νεολαίαν, καὶ ἐξαιρέτως τοὺς σπουδάζοντας εἰς
τὰ σχολεῖα τὴν προγονικὴν γλῶσσαν, εἰς ὅσους ἡ τύχη
δὲν συγχωρεῖ νὰ τὰ ἀγοράζωσι.

Τώρα δὲ πέμπω διὰ Μασσαλίας εἰς τὴν αὐτὴν Ἑται-
ρίαν 300 σώματα τοῦ κατὰ Λεωκράτους λόγου τοῦ
Λυκούργου, καὶ ἄλλα τόσα τοῦ Ἐγχειριδίου τοῦ Ἐπι-
κτήτου, διὰ νὰ μοιράζωνται ὁμοίως καὶ αὐτὰ δωρεὰν
εἰς πτωχοὺς σπουδαστὰς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος
Ἑληνας.

Καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἦσαν (ὡς εἶπα) ἐκ μέρους μου
μικρὰ προσφορά εἰς τὴν πατρίδα· τὰ δὲ παρόντα (τὸν
Λυκούργον λέγω καὶ τὸ Ἐγχειρίδιον) εἶναι πλουσία
δωρεὰ ὁμογενεῦς καὶ φιλογενεῦς ἀνδρὸς, τοῦ ὁποίου
σιωπῶ τὸ ὄνομα ἐκ προσταγῆς, ἀλλὰ δὲν εἶναι δί-
καιον νὰ σφετερισθῶ καὶ τὴν χρεωστουμένην εἰς αὐτὸν
εὐγνωμοσύνην τῆς πατρίδος. Δὲν ἀμφισβῶ, φιλά-
θρωπε Πρόεδρε, ὅτι ἡ Ἑταιρία θέλει δείξει τὴν εὐ-
γνωμοσύνην ταύτην, δεχομένη τὸ δῶρον, ὡς παρακατα-
θήκην ἱερὰν ἐμπιστευμένην εἰς χεῖράς σας, διὰ νὰ
μοιράζεται εἰς τρόπον, ὥστε οἱ μὲν πτωχοὶ νὰ λαμ-
βάνωσι τὰ βιβλία δωρεὰν, τὰ δὲ συναθροισόμενα ἀρ-
γύρια ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς νὰ τὰ ἀγοράζωσι, νὰ δαπα-
νῶνται πάλιν εἰς τὰς λοιπὰς χρεῖας τῶν αὐτῶν πτωχῶν
σπουδαστῶν.

Συγχωρήσατε, φιλάνθρωποι πολῖται, καὶ εἰς ἐμὲ
τὸν γέροντα, πατέρα τὴν ἡλικίαν ὅλων ἴσως τῶν μελῶν
τῆς Ἑταιρίας, καὶ πατέρα, τολμῶ εἰπεῖν, φιλοστόρ-
γιστον, συγχωρήσατε, λέγω, ὅχι νὰ σᾶς συμβου-
λεύσω, ἀλλὰ νὰ σᾶς ἐνθυμίσω αὐτολεξεῖ ὅτι σεῖς
αὐτοὶ ἐκηρύξατε (12 Σεπτεμβρίου 1826) λέγοντες
ὅτι «Ἡ παιδεία εἶναι ἡ μόνη, ἣτις ἄγει τὰ ἔθνη εἰς
τὴν ἀληθῆ ἐλευθερίαν καὶ εὐδαιμονίαν των.» Μὲ τοὺς
λόγους τούτους ὁμολογεῖτε καὶ σεῖς τὸ ἀποδειγμένον
ἀπὸ τὴν μακρὰν πείραν τοῦτο, ὅτι ἡ φυλακὴ τῆς ἐlei-
θερίας χρειάζεται ἀπαραιτήτως παιδείαν καὶ ἐκ τούτου
συμπεραίνεται, ὅτι ἡ διάδοσις τῆς παιδείας εἶναι ὅλων
τῶν φιλανθρώπων ἔργων τὸ φιλανθρωπώτατον. Τὴν διά-
δοσιν ταύτην ἐπαγγέλλεσθε, καὶ ταύτην ἐξαιρέτως
χρεωστεῖτε εἰς τοὺς ὁμογενεῖς, διότι μεταβαίνοντες ἀπὸ
αἰσχροῦ καὶ σκληρᾶν δουλείαν ἔχουν χρεῖαν καὶ ἐξαι-
ρέτου ἐπιμελείας. Τὴν αἰσχύνην ἐξήλειψαν μὲ Μα-
ραθῶνια καὶ Σαλαμίνια κατορθώματα, ἀλλὰ τοὺς μένει
ἀκόμη νὰ ἐξαλείψωσι καὶ τὰ δουρικὰ μαθήματα, ἱκανὰ
νὰ γεννήσωσι νέαν δουλείαν. Τούρκοι δὲν θέλουν βέβαια
μιάνειν πλέον τὸ ἐλευθερωθὲν τῆς Ἑλλάδος ἔδαφος·
ἀλλ' ἡ τυραννία δὲν εἶναι μόνων τῶν Τούρκων ἴδιον ἐπιτή-
δευμα. Εἰς ὅλας τὰς ἀρησκειὰς γεννῶνται δεσπῶται
καὶ οἱ χριστιανοὶ δεσπῶται ἐφάνησαν πάντοτε ἀναιδέσ-
τεροι, διότι ἀναγκάζονται νὰ ὑποκρίνονται καὶ ἀρησ-
κειὰν ἱερὰν, ἣτις ἄλλην ὑπεροχὴν δὲν συγχωρεῖ παρὰ
τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἀρετῆς, εὐδὲ δεσπῶτας ἄλλους
γνωρίζει παρὰ τοὺς δικαίους νόμους.

Ἀρχίζοντες ἀπὸ τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθοδον, ἡρ-
χίσατε ἀπὸ τὰ θεμέλια τῆς παιδείας· χρεωστεῖτε
ὁμῶς νὰ ἐπικτίσσετε καὶ τὴν λοιπὴν αὐτῆς οἰκοδομήν

φροντίζοντες τὸν πολυπλασιασμὸν τῶν σχολείων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἡ γλῶσσα τῶν προγόνων μας εἶναι τῆς ἐλευθερίας γλῶσσα καὶ ἂν ἐχρησίμευσέ τι (ὡς δὲν ἀμφιδάλλω ὅτι ἐχρησίμευσε) εἰς τὴν ἀποτίναξιν τοῦ ζυγοῦ, σήμερον μᾶς ἔγινεν ἀναγκαίᾳ εἰς τὴν φυλακὴν τῆς ἐλευθερίας. Ὡς ὁ ἐνδιάθετος λόγος μορφώνει τὸν προφορικόν, παρόμοια πάλιν ὁ προφορικός κανονίζει τὸν ἐνδιάθετον. Ὅστις ἀσχολεῖται νὰ ἀναγινώσκη ἢ νὰ λαλῇ τῶν σφῶν τὰ παραγγέλματα, τὰ ἐντυπώνει καὶ ἐπομένως εἰς τὴν ψυχὴν του, ἢ τοῦλάχιστον ἐντρέπεται νὰ τὰ παραβῇ. Καὶ πῶς ἄλλη γλῶσσα πλουτεῖ πλέον τῆς Ἑλληνικῆς ἀπὸ τοιαῦτα παραγγέλματα; Πολυπλασιαζόμενοι οἱ σπουδασταὶ τῆς διορθοῦν κατὰ μικρὸν καὶ τὰ ἥθη τοῦ κοινοῦ λαοῦ, ἢ διὰ μεταφράσεως Ἑλληνικῶν συγγραμμάτων, ἢ καὶ δι' ἀπλῆς ζώσης φωνῆς, καὶ τὸν ἐλευθερύνουν ἀπὸ τὴν ἀνδραπωδῶδη ὑπὸ κλισίῃ, καὶ τὸν ἡλίθιον ἐκείνον θυμασμὸν πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας, τὸσον πλέον ὀλέθριον, ὅσον ἀπ' αὐτὸν μόνον γεννῶνται καὶ τρέφονται οἱ δεσπῶται. Μὴ τῶν φώτων ἢ φιλάνθρωπος διασπορὰ δύναται νὰ διδάξῃ τὸν λαόν, ὅτι τὰ ἀληθῆ του συμφέροντα εἶναι νὰ ὑποτάσσεται εἰς μόνους τοὺς νόμους, ὡς εἰς θεοῦ φωνὰς, νὰ πείθεται εἰς τοὺς ὑπηρέτας τῶν νόμων, τοὺς ἄρχοντας, νὰ τοὺς σέβεται, ἐνόσῳ ἄρχουν, καὶ τοῦ λοιποῦ ἂν ᾔηται σεβάσμιοι, νὰ τιμᾷ καὶ νὰ ἀγαπᾷ τοὺς συμπολίτας ὡς ἀδελφούς του, νὰ μὴ θυσιάζῃ ὅμως εἰς κανένα τὴν ἐλευθερίαν του, μηδὲ ἀπὸ κανένα νὰ προσμένῃ τίποτε, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ τὰς ἐλπίδας μετὰ θεὸν εἰς μόνους τοὺς κόπους του, ἂν θέλῃ ν' ἀποφύγῃ τὴν πρὸς φηλικὴν καλάραν "Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἀνθρώπων.", Τῶν πολιτειῶν ἢ ἀνεξαρτησία γεννᾶται ἀπὸ τὴν καθενὸς πολίτου μερικὴν ἀνεξαρτησίαν· χαμερπῆς ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ ᾔηται καὶ ἡ πολιτεία, ὅταν συγκερτῇται ἀπὸ χαμερπεῖς πολίτας.

Παρακαλῶ, φιλάνθρωποι πολῖται, νὰ μοῦ γνωστοποιήσετε (διὰ τοῦ ἐν Μισσαλίᾳ κυρίου Θεοδώρου Πρασακάκη) τὴν παραλαβὴν τῶν πεμπομένων βιβλίων, διὰ νὰ γνωστοποιήσω κ' ἐγὼ εἰς τὸν γενναῖον ἀνώνυμον δωρητὴν καὶ σὰς εὐχομαι ἀπὸ ψυχῆς καρποὺς πολλοὺς καὶ καλοὺς τοῦ φιλανθρωπικοῦ σας ἔργου!

Ἐκ Παρισίων, 20 Φεβρουαρίου 1827.

Εἰς τὰς προσταγὰς σας πρόθυμος
Α. Κοραῆς.

Πρὸς τὸν Συντάκτην.

Κύριε.

Ἀνέγνων εἰς τὸ 12 φύλλον τῆς Ἀνεξαρτητοῦ ἐφημερίδος εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Φιλάρτου Φιλοδικαίου, ὅτι τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον ἀδιακρίτως ἐνομιμοποιήσεν ὅλας τὰς λείας, ὅσας ἐκρύβαν ἐνταῦθα οἱ καταδρομεῖς. Ἦθελα ἴσως δώσει πίστιν εἰς τοὺς λόγους τούτους, ἂν τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον δὲν διέτριβεν ἐνταῦθα καὶ δὲν ᾔειπεν μάρτυς τῶν πράξεών του.

Ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον ἤρχισε τὰς ἐργασίας του εἰς Λίγιναν, ἐκομίσθησαν τριάκοντα καὶ ἑνὶ πλοῖα καὶ καθυπεβλήθησαν εἰς τὴν δίκην τοῦ κριτηρίου· τάχα ἐδημεύθησαν ὅλα ἀδιακρίτως, ὡς ὁ Φιλάρτος Φιλοδικαῖος κηρύττει; Δεκατέσσαρα ἐξ αὐτῶν ἀπελύθησαν, τινῶν τὸ φορτίον ἐδημεύθη, τῶν δ' ὑπολοίπων μέρος τοῦ φορτίου, καὶ ἐξ ἐνὸς πλοίου ἐν κιβώτιον μόνον χειροτεχνημάτων. Τί λοιπὸν ἐκ τούτου συνάγεται; ὅτι ὁ Κ. Φιλάρτος Φιλοδικαῖος ἢ κακῶς ἢ το πληροφορημένος, ἢ ἀπὸ συκοφαντικῆς πνεύμα κινούμενος ἐκήρυξε τὰ ἀνύπαρκτα.

Κ. Κ.

Διὰ νὰ δώσωμεν ἰδέαν τινὰ τῶν προόδων, τὰς ὁποίας κάμνει ἡ βιομηχανία εἰς τὰς Ὀμοσπονδίας Ἀγγλοαμερικανικὰς Πολιτείας, ἀρκεῖ νὰ εἰπωμεν ὅτι εὐρίσκεται ἐκεῖ τις πόλις, τῆς ὁποίας ὅλοι οἱ κάτοικοι εἶναι σκυτοτόμοι (παπουτσαῖδες)· αὕτη εἶναι ἡ Λύννος ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῶν Μασαχουσέτων. Κατοικεῖται ἀπὸ 5,000 σχεδὸν ψυχὰς, καὶ κατασκευάζονται εἰς αὐτὴν κατ' ἔτος 1,200,000 ἕως 1,400,000 ζεύγη ὑποδημάτων, τὰ ὁποῖα φέρουν περίπου ἐν ἑκατομμύριον ταλλάρων. Αἱ γυναῖκες τῆς Λύννου κερδαίνουν κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰς 60,000 ταλλάρων ἀπὸ τὴν περιχείλῳσιν καὶ καλλωπισμὸν τῶν ὑποδημάτων. Ἐξαποστέλλουν ἐκ ταύτης τῆς πόλεως μεγάλας ποσότητες ὑποδημάτων εἰς τὴν μεσημερινὴν Ἀμερικὴν, καὶ πωλοῦνται ἐκεῖ εἰς καλὴν τιμὴν. Εὐρίσκεται ὡσαύτως εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν ἐν ἐργαστηρίον χοκολάτης, τὸ ὁποῖον κατασκευάζει ἐξήκοντα περίπου κάδους κατ' ἔτος. Αἱ ἀλιεῖαι τῆς Λύννου ἀποφέρουν καθ' ἡμέραν τὴν τεράστιον ποσότητα 60,000 λιτρῶν ὀψαρίων.

Ἀναμφιδόλως, τίποτε ἄλλο δὲν βοηθεῖ τὸν πληθυσμὸν τῶν ἀνθρώπων τὸσον, ὅσον ἡ βιομηχανία· καθότι ὅσον πλέον ἡ βιομηχανία προσδεύει καὶ τελειοποιεῖται, τὸσον ἀκμάζει καὶ εὐδαιμονεῖ ἕκαστος τόπος. Παράδειγμα τρανώτατον τῆς ἐντεῦθεν θαυμαστῆς προόδου τοῦ πληθυσμοῦ ἔχομεν τὰς Ὀμοσπονδίας Ἀγγλοαμερικανικὰς Πολιτείας. Ἀρκεῖ δὲ ν' ἀναφέρωμεν τὸν πληθυσμὸν μόνον τῶν Κινκινάτων, ὅστις ἐντὸς 16 ἐτῶν ἐπὶ ἀπλατιάσθη. Οἱ κάτοικοι τῆς μικρᾶς ταύτης πόλεως ἦσαν τὸ 1810

2,320
1813 4,000
1819 10,283
1824 12,016
1826 16,220.

Λέγεται ὅτι τὸ ἐρχόμενον ἔτος θέλει ἀρχίσει αἱ ἐργασίαι πρὸς κατασκευὴν τοῦ διὰ τῆς Βαυαρίας αὐτοῦ, ὅστις μέλλει νὰ ἐνόη τὸς ποταμοὺς Ρῖνον καὶ Δούναϊν. — Τὴν 5 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου Ν. ἀνεδόθη εἰς Ἰάσιον δευτέρα πυρκαϊά, ἣτις ἠφάνισε περὶ τοὺς 500 οἴκους. Βεβαιόουν ὅτι αἱ ζημίαι, τὰς ὁποίας ἐπαχύναν οἱ κάτοικοι εἰς τὰς δύο πυρκαϊὰς, τῆς 31 Ἰουλίου καὶ 6 Αὐγούστου Ν. συμποσύνται εἰς εἰκοσι ἑκατομμύρια ρουβλίων.